

Juuni
2010

Nr. 2
(20)

Olevik

ÜLENURME KOOLI LEHT

12. KLASSI ABITURIENDID MEENUTAVAD

Haridust otsustasin pärast põhikooli lõpetamist jätkata Ülenurme Gümnaasiumis, kuna olin varem kuulnud ainult head sellest koolist. Boonuseks oli ka see, et kool oli kodukohale lähedal ja palju sõpru- gi õppis siin.

Alguses uudistasin uut koolimaja, uusi klasse, uut klassijuhatajat ning uusi klassikaaslasi. Õhkkond tundus olevat tore ning võimalusi edasijõudmiseks palju. Esimest korda sain elus tunda ka rebaseks ristimist, mis jääb kindlasti kauaks meelde. 10. klassis oli ka tore jõulupidu, kus meie klass suutis võita publiku ja žürii heakskiidu. Koolis oli korraldatud klassidevaheline võistlus õppimises, spordis, igasugustes võistlustes ja see pakkus meile suurt pinget ning õnneks me selle konkursi ka võitsime.

Järgmine kooliaasta algas samuti põnevalt, sest me läksime eelmisel aastal saadud preemiaraaha eest kohe reisile Riiga, kus käisime automuuseumis, vee- pargis ja linnaekskursioonil. Sellel aastal viisime ka ise läbi rebaste ristimise protsessi. Selle käigus sai tõesti palju nalja. Kindlasti jäävad meelde ka spordipäevad, iga-aastased õpetajate päevad ning Viljandi teatrikäigud.

Viimane kooliaasta on toonud kaasa palju stressi. Seda on tekitanud suur pinge eksamite eel.

Õeldakse, et inimene veedab oma parimad aastad gümnaasiumis. Arvan, et see lause peab täielikult paika. Iga veedetud päev on olnud Ülenurme Gümnaasiumis väga hea. Mul on siin koolis palju sõpru, kes on muutnud koolipäevad rõõmsamaks. Kindlasti tegin ma õige otsuse, kui tulin õppima siia kooli, sest Ülenurme koolist pole paremat olemas. Iga abituriendi elu gümnaasiumis algab rebaseks lõomisega, see üritus ühendab gümnaasiumi tulnud

õpilasi ja paneb nii vaimselt kui füüsiliselt proovile. Meile lennu rebastamine oli totaalselt pöörane. Sattusin klassi, kus olid aktiivsed inimesed ja võtsid rõõmuga osa igasugustest kooli poolt korraldatud üritustest. Nõnda muutusin ka mina vahel aktiivseks tegutsejaks. Just tänu aktiivsusele võitsime me klassidevahelise konkursi.

Vahel tuli ette hetki, mil mõtlesin, kas gümnaasiumisse tulek oli minu jaoks ikka õige otsus. Kui 10. klassis sain mõned õppeained puudulikud, langesin suurde masendusse ja olukord tundus väga keeruline. Mäletan täpselt, kuidas klassiõde mind lohutas ja rääkis, et küllap on võimalik ikka kõik korda saada. Ma võtsin end kokku, mõtlesin asjade peale laimelt ja sain hinded korda. Ma olin varem käinud koolis, kus sai hinded lihtsamalt, ja alustada Ülenurme koolis, kus nõudmised olid rangemad, oli raske.

Minu jaoks jäävad meelde külastatud teatritendused. Kolme aasta jooksul külastasime Ugalas etendusi „Börs ja börsitar“, „Koturnijad“, „Anna Karenina“ ja Vanemuises „Tähed hommikutaevas“, „Võlg“, „Ürgmees“. Käisime ka Cinamonis vaatamas filmi „Stepihunt“. Meelde on jäänud ka TÜ Ajaloomuuseumi külastus.

10. klassi tipp hetk oli klassidevahelise võistluse võitmine ning preemiaraaha eest Riia reis. Samuti oli ka tore klassireis Stockholm ja ekskursioon Vargamäele.

See on olnud tore aeg ja jääb kindlasti elu lõpuni meelde. Kindlasti ei saa ma unustada oma toredat klassi, klassijuhatajat ja keemiaõpetajat. Mäletan neid tunde, mil kõik hoidsid hinge kinni, kui õpetaja valis, kes tahvli ette läheb. Hirm oli kehas terve tund. Kui olen saanud tuttavaks kellegagi, kes on käinud

Ülenurme koolis, siis nad hakkavad alati ise keemiaõpetajast rääkima, kuna tema jääb oma ranguse ja ütlemistega lihtsalt kõigile meelde.

Meie klassi supermees oli Ingar oma heade mõtete ja nende elluviimisega. Lisaks heale õppimisele oli tema käsi mängus nii isetegevuses, spordis kui lihtsalt vaba aja veetmises. Tipuks sai muidugi monoetendus „Suguseltsi lood“, millega ta saadeti esindama maakonda vabariiklikule teatrifestivalile.

Ma olen rahul, et olen Ülenurme Gümnaasiumi abiturient, sest maakoolis on vähem õpilasi ja igaüks saab end tunda „pärlina“. Mulle on meeldinud sinne töötajakond, sest iga õpetaja on olnud individuaalselt aega tegeleda õpilastega ning õpetajad ja huvijuht on olnud julgustavad igas ettevõtmises. See teebki olemise mõnusaks. Selline keskkond on ideaalne indiviidi võimete arenguks, samas on jäetud igaühele tegutsemises vabad käed. Õpilased saavad oma mõtteid rakendada ellu ja nii ei teki koolirutiini.

Sellist kooli ma soovitaksin kõigile neile, kes oskavad pakutavaid võimalusi vastu võtta. Tuleb olla ainult mees ja haarata võimalustest kinni ning nii oleni mina teinud. Tegelenud kõigega, mis on huvitav koolis, ning samal ajal ka tegutsenud väljaspool kooli. See oligi tore ja tõi õppetöö kohale alati valguse ja peletas raskusi eemale.

Minu jaoks on uskumatu, et hakkangi kooli lõpetama ja et aeg on nii kiiresti läinud. Mõelda vaid, et ma ei peagi varsti enam õppima füüsikat või lahendamata matemaatika raskeid ülesandeid. Tegelikult on tõsi see, et kuni 9. klassini nägin ma meeletult vaeva õppimisega ja tõesti võtsin õppimist tõsisemalt kui gümnaasiumis. Ju sain vanemaks ja õppimine hakkas jääma tagaplaanile, sest maailm vajab avastamist, ning kui aus olla, siis vajab siiani ja edaspidigi.

Lõppemas on järjekordne, 2009/2010. õppeaasta!

Tööd on tehtud ja vaeva nähtud ning lõpusirgele on jõudnud järgmised lõpuklasside õppurid, kellele jõudu ja edu eksamiteks soovivad klassijuhatajad ja aineõpetajad!

Ülenurme Gümnaasiumi põhikooli lõpuaktus toimub laupäeval, 19. juunil kell 12.00 kooli spordihoones.

Ülenurme Gümnaasiumi 24. lennu lõpuaktus toimub laupäeval, 19. juunil kell 16.00 kooli spordihoones.

12.a klass

Ingar Dubolazov
Kevin Helimets
Markille Helme
Aivo Ingingen
Endel Konsen
Kalev Känd
Martin Laan
Martin Laur
Kristiina Lindenberg
Marleen Mõttus
Liis Pirnpuu
Gäthlin Pöldver
Helen Rebane
Ave Sikk
Triinu Talv
Arnold Talvet
Villu Uueda

12.b klass

Rasmus Aavik
Hannes Ainsaar
Kait Arujõe
Timo Hipponen
Epp Holts
Kaur Kivistik
Maarja Kohu
Kristjan Käkki
Allar Lamp
Priit Luud
Ave Ojalo
Andi Oras
Norman Org
Sander Palk
Alvar Pungar
Imre Reha
Sandra Soome
Helen Sõmerik
Kristen Tapper
Ingrid Tromp
Martin Veltmann

9.a klass

Laura Freivald
Siim Ilves
Darja Jušinskaja
Kerdo Kadak
Kelly Kald
Sofia Kalpin
Kristiina Kõiv
Laura Liisa Leppik
Murad Magomedkerimov
Ragnar Margus
Genely Mänd
Maari Nieländer
Keidy Normann
Janne Nurme
Rasmus Peets
Sander Raig
Katren Robam
Sigrid Savva
Sander Seire
Ragnar Sütt
Rene Tammeorg

9.b klass

Alo Heinsaar
Berit Kalmus
Erki Kivimeister
Mairo Kongi
Sander Kulu
Kerli Kõiv
Uku Kõvamaa
Karolin Leppik
Marleen Leppik
Merilin Lidmets
Selena Lubi
Rene Pent
Hardi Piiroja
Steven Põldma
Merily Pärmmets
Anni Renno
Simo Sabalisk
Sylvia Sulengo
Mariliis Uibo
Egnar Voog
Ken Ömbus

EUROSCOLA

Euroscola on Euroopa Parlamendi 20 aastat tegutsev noorteprogramm. Eesti ühines 2004. aastal Euroopa Liiduga ja juba 2005. aastal osaleti *Euroscolal*. Ainuke ja esimene kool, kes 2005. aasta 9. mail sai programmist osa võtta, oli Ülenurme Gümnaasium. Tänapäev on Eesti koolid käinud Strasbourgis juba viiel korral, Ülenurme Gümnaasium ainukese koolina neljal korral.

Käesoleva aasta *Euroscola* programmil osalemise lunastasid välja eduka esinemisega *Euroscola* viktoriinil 17.11.2009. a Tallinnas Andris Pentjärv, Urmo Kopli ja Hendrik Sei. Mitmendat korda osalemise õiguse said ainult kaks kooli vabariigis. Üks nendest oli meie kool, kes jagas 1. ja 2. kohta Tartu MHG-ga viktoriinil osalenud 25 kooli seas.

MILVI TISLER

Lapsesuu ei valeta...

Minu jaoks oli reisi kõige ilusam hetk see, kui me sõitsime bussiga piki Berliini müüri. Parlamendihoones oli huvitav, kuna sai suhelda paljude inimestega erinevatest riikidest.

Reis meeldis väga, sain palju kogemusi ja elamusid. Kõige rohkem jäi meelde päev Europarlamendis. Esindasin oma kooli ning üritasin olla vestlustes võimalikult aktiivne. Vaatamisväärsustest meeldis kõige enam Berliini müür.

Saksamaal oli ilus maastik ja kirteed. Meeldis ka reisi põhieesmärk – parlamendihoone külastus.

Reis oli vahva, eriti meeldis Berliin, see oli hoopis teistsugune, kui olin ette kujutanud. Praha kell ja Varssavi jõgi meeldisid väga. Parlamendihoone oli suur ja ilus, täpselt nagu ette kujutasin.

Head mälestused ja kogemused iseloomustavad seda reisi kõige paremini. Jääb meelde Europarlament, kuna iga päev ei saa sinna minna, kaasa rääkida, arvamust avaldada ning hääletada.

Mulle meeldis sellel reisel kõige rohkem Tšehhi pealinn Praha ja Saksamaa pealinn Berliin.

Reis oli silmaringi laiendav. Nägin rohkem linnu: Varssavi Poolas, Praha Tšehhis, Strasbourg Prantsusmaal ja Berliin Saksamaal. Meelde jäid Praha vanad majad, see on kõige ilusam linn, mida näinud olen. Strasbourg katedraal jäi meelde, nii suurt kirikut ma näinud pole.

Poola eriti head muljet ei jätanud, aga seal olid hotellid parimad. Prahast oli ilus rahvusraamatukogu. Strasbourg ei olnud üldse ilus linn, ainult Europarlament meeldis. Kõige ilusam linn oli Berliin.

Põhiüritus parlamendis oli huvitav. Pidime suhtlema inimestega inglise keeles ning arutlema Euroopa Liidu ja selle probleemide üle. Leiti nii mõningaidki huvitavaid lahendusi, kuid oli ka asju, millega mina päri ei olnud. Olen tänulik võimaluse eest osaleda sel reisel.

Europarlamendis viibimine oli võimas tunne, sest see on siiski see süda, mis Euroopa Liitu töös hoiab. Samuti sain täpsemalt aimu, kuidas seal asjad käivad. Üldiselt oli normaalne reis.

Ülenurme Gümnaasiumi õpilased ja õpetajad Europarlamendi siseöues 21. mail 2010.a

See reis oli seda meeletut bussis loksumist väärt.

Reis oli mulle esimene suurematest reisidest mööda Euroopat ja minu arvamus riikidest, mida läbisime, muutus totaalset.

Ilm oli Lätis-Leedus päikseline, aga Poolas ja Tšehhis sadas vihma.

Brandenburgi värava esine melu oli lahe.

Praha vanalinn on hästi säilinud ja väga kaunis.

Meeldisid Tšehhi mäed ja Saksamaa külad, mis asusid orgudes. Meeldis ka see, et sain uues ja tundmatu olukorras suhteliselt hästi hakkama. Ma võin ju teada, mida parlamendis tehakse, aga ise seda tunda ja läbi elada on täiesti teine tunne. Lõpuks väsitas bussisõit ära.

Nägin oma silmaga ära, missugune on Euroopa Parlamendi plenaarsaal ning kuidas üks istung välja näeb.

Jäin reisiga väga rahule, kuna seltskond oli tore ja õppisin palju uut. Saime arendada oma keeleoskust. Väga meeldis kirik Strasbourgis, kõige hämmastavam oli see, et seda oli ehitatud neli ja pool sajandit.

Ilma selle reisita ei teaks ma Euroopa Liidu kohta eriti midagi, kuna lihtsalt ei oleks vajadust. Kuid nüüd tahaks ma selle kohta rohkem teada saada ning kindlasti tahaks ma rohkem inglise keelt osata.

Bussisõit oli küll väsitav, aga sellela poleks me põnevaid kohti näinud.

Peab tänama reisi korraldajaid, kuna söögipausid olid hästi korraldatud ja nälga ei pidanud kunagi tundma. Kiitus meie õpetajatele!

Kokkuvõtte reisel osalenud õpilaste muljetest

EKSKURSION EESTI RINGHÄÄLINGUMUSEUMISSE

Kevadel sai viimaks teoks Ülenurme Gümnaasiumi raadioringi ammune plaan külastada Türi asuvat Eesti Ringhäälingumuseumi. 27. aprillil asuski valla buss Türi poole teele, peal 6.–8. klassi õpilased, kooli raadiomuseumi hing Airet Võõpsu ning siinkirjutaja.

Poisid olid välja rehkendanud ehtkoolipoisiliku ajakava: tund aega Türi, tund aega muuseumis ja lõuna paiku tagasi Tõrvandisse jõudes oleks täiesti seaduslikult kasutada hulk vaba aega sel ajal, kui koolikaaslased veel pinki nühivad.

Plaani esimene osa läks enam-vähem korda. Teise osaga tekkisid tõrked: muuseumi töötaja Tarmo Kannik juhtis poisid hoopis raadioteatrit ehk kuuldemängu tegema. Üsna pea asendus esialgne võõristus hasardiga: jutustaja Kert, eit Tauri, rebane Maik, karu Steven, hunt Paul ning taustahääled Margo, Airet ja Jüri said hakkama kuuldemänguga „Rebane kanakarjas“.

Ka pärastlõuna läks samasuguse hooga: giidi seletuste saatel vaadati üle ekspositsioon, mis kajastas Eesti ringhäälingu ajalugu alates 1920. aastatest. Prooviti ka telekommentaatori tööd ning veenduti, et näiliselt lihtne jutt spordikomentaatorite suust eeldab siiski üksjagu harjutamist. Lõpuks tehti muuseumile Tauri eestvedamisel reportaaži tehes veel üks ring peale.

Kui viimaks kella vaadati, olid Ülenurmel tunnid juba lõppenud. Mis teha – ehk järgmine kord TV-uudiste tegemist katsetades õnnestub aja kokkuvõtte paremini.

JÜRI RUUT,
raadioringi juhendaja

LÄÄNEMEREMADE MUDEL EUROOPA PARLAMENT STOCKHOLMIS

Varahommikul Ülenurmest teele asudes valit-
sesid minus vastakad emotsioonid, peale Eesti
delegatsiooni liikmete olid kõik teised tundmatud.
Ma ei teadnud midagi võõrustajatest, lootsin vaid
kõigest hingest, et neile Kalevi kommivabriku too-
dang meelt mööda on. Minu õnneks ma ei eksinud,
nad rõõmustasid väga minu suure kommikoti üle.
Ülenurmest Riiga kulges lend üsna kõhedalt,
minu varasemad lennukogemused olid positiivse-
mad. Lennuk raputas üsna palju ja minu kõrval
istuja oli üsna negatiivne, meenutas mulle len-
nuajal mitmeid kordi, mis juhtus Poola presiden-
diga ning mis kõik võib juhtuda meiega...

Arlanda lennujaamas kohtusin ma kohe ka
kahe Taani delegaadiga. Eesti delegaatidest olin
ma tol hetkel ainuke, kuid Taani delegaatidega
sai oma aega meeldivalt sisustada ja uusi tutvusi
ning riikidevahelisi suhteid ning muljeid jagada.

Teise päeva hommikul sõitsime bussiga
Viktor Rydbergi Gümnaasiumisse, kus meil toimus
pidulik avamine. Iga delegatsioon pidi oma riiki
tutvustama, kuid meie, eestlased, suutsime tõesti
erineda. Minut pärast Eesti esitluse algust naeris
terve aulatäis inimesi südamest. Me soovisime
eristuda ja jääda inimestele tõesti meelde, mitte
vaid öelda oma kõnes, et Eestimaal on kaunis loo-
dus ja imelised vaatamisväärsused. Iga riik arvab
nii ja seda oli ka teiste delegatsioonide esitlustest
näha.

Pärast avamist toimus meil komiteega tutvu-
mine ja ühised mängud. Need olid väga huvitavad
ja kohati ka üllatavalt ekstreemsed. Kõik see lä-
hendas komisjone ja tänu sellele sai juba aimduse,
mis inimestega ja delegaatidega tegu on. Pärast

tiimitutvustamismänge oli meil lõuna ja siis tegime
me tunniajalise jalutuskäigu ning tutvusime kooli
ja ülejäänud lähiümbrusega. Kool meenutas mulle
mõne linna raekojahoonet oma kella ja massiiv-
suse pärast. Maja oli väljast vanaaegses stiilis,
seest ja väljast renoveeritud, väga omapärane ja
ilus. Pärast lõõgastavat jalutuskäiku, tutvumist
ümbrusega alustasid kõik oma komisjonis tööd.

Minu komisjoni – kultuur ja haridus – kuulusid
peale minu veel üks Eesti, kaks Saksamaa dele-
gaati, Austria delegaat, kaks Venemaa delegaati,
Soome, Rootsi ja Poola delegaat. Meie üles-
andeks oli teha resolutsioon meedia rolli kohta
infoühiskonnas. Kuidas saaks Euroopa Liit toe-
tada eelised ja ühtlasi takistada puudusi, mis tule-
nevad noorte inimeste uue meedia kasutamisest,
kui järjest enam kasutatakse seda meelelahutus-
likel eesmärkidel. Pidades silmas seda arengut,
siis kuidas saab Euroopa Liit tõhustada ja paran-
dada demokraatiat ajal, kui noored ignoreerivad
traditsioonilist meediat. Kõige meeldivamateks ja
teemakohasemateks vestluspartneriteks osutusid
teine Eesti delegaat, Soome ja ka Rootsi delegaat.

Komisjonide töö oli selleks päevaks lõppenud
ja pidime juba suunduma linna, nimelt oli meid
ootamas Viktor Rydbergi Gümnaasiumi talendi-
võistlus. Üllatuseks olid züris kolm Rootsi kuul-
sust, üsna muljetavaldiv kooliürituse kohta. Kui
talendivõistluse esimene osaleja oli kuulatud, olin
ma keeletu, teise osaleja järel lausa meeletu ja
nõnda edasi. Paljud Eesti poplauljad jääksid neile
kohe kindlasti alla. Võin toesõna öelda, et talendi-
võistlus oli üks positiivsemaid elamusi minu Rootsi
reisist.

Järgmine päev oli ilmselt kõige raskem, tööd
tuli teha terve päeva ulatuses, kuna õhtuks pidid
resolutsioonid olema sisse antud. Pärast rasket
tööpäeva olid kõik komisjoni liikmed meie reso-
lutsiooniga rahul, olime vaielnud ja leidnud kom-
promisse ju ühise eesmärgi nimel. Õhtul toimus
meil pidulik õhtusöök, kus delegaadid arutlesid
valminud resolutsioonide üle. Õhkkond oli väga
harmooniline ja pinged olid õhust kadunud.

Neljanda päeva hommikul toimus meil *lobby-
töö*, pidime arutlema üksteise resolutsioonide üle
ja andma sisse muudatusettepanekuid, mis ei toht-
tinud muuta sisu, ning ühe väikese paranduse te-
gime ka meie.

Lõpuks oli käes kõige tähtsam päev, algaski
meie põhiasambleeüritus. Suutsime kõik tekkinud
küsimused ära kaitsta ning pärast resolut-
siooni läbimist oli südamest justkui kivi lan-
genud.

Ajal jõudes oli tunne väga hea, tehtud oli
kõva töö ja aeg Rootsis möödus ju lausa linnu-
lennul. Pea nädal inglise keelt praktiseerides, oma
ideid teistele riikidele selgeks tehes oli saatnud
mind täielik edu. Hämmastama pani mind kogemu-
s, kui raske võib olla kompromisside leidmine
teiste riikide kodanikega. See kõik oli tõeline
väljakutse ja midagi enamat Läänemeremaade
Mudel Euroopa Parlamendist tervikuna soovida
oleks olnud keeruline. Mul on hea meel, et mulle
anti võimalus kogeda, mida tunnevad saadikud
Euroopa Parlamendis töötades.

KÄTTY KUPRI, 11. c klass

SUVI? SUVI! SUVI...

Koolimaja hetkeseis

Foto: Olev Saluveer

Ja ongi läbi...peaaegu see 2009/2010. õppe-
aasta. Kuidas läks? Kas maksimaalse pingutusega
või kuidagi venitades? Kas ootuspäraselt või
ootamatult? Kas viimane või esimene? Kuidas
kellelegi. Kindlasti on põhjust tagasi vaadata, ennast
analüüsida, teha plaane järgmiseks. Tublid said
tunnistused kätte, pisut vähem tublid teevad veel
pingutusi, et olla väärt klassitunnistust saama. Ühek-
sandikud ja abiturientid maadlevad viimaste eksa-
mitega.

Enne päris lõppu käidi veel matkapäeval, klassid
tegid oma ekskursioone, lauldi koos muusikapeol.
Suure maja õpetajad kolisid klasse kappidesse-
karpidesse, et teha ruumi ehitajatele. Viimased nädal-
lad jagatakse ühiseid ruume Tõrvandi maja lahke
pererahvaga. Tulemas veel lõpuklasside piduhet-
ked ja siis ongi käes suur suvi.

Koolimaja on kuidagi tühi ja mitte ainult selle-
pärast, et lapsi-õpetajaid pole, vaid sellepärast, et
midagi lammutatakse, aga hoopis rohkem ehita-
takse. Tere tulemast sügisel uue näoga koolimajja.

PIRET RANNAST

SAIME TAANLASTEST SÕBRAD

22.–23. aprillil oli 7.a klassil koolivaba päev, sest meie tulid külla Kopenhaageni lähedalt Herlevi koolist 40 Taani 8.klassi õpilast. Kord Comeiniuse-projekti eelkohtumisel antud lubadusest taanlasi Eestis võõrustada saigi tõelisus. Ei tundnud nemad meid ega meie neid, ainult õpetaja Karin teadis 2 õpetajat, kellega ta meili teel suhtles.

Neljapäeva hommikul alustasime kahekordse bussiga sõitu Tallinna poole, et keskpäeval oma sõpru-tuttavaid sadamas kohata ning siis väike ringkäik Tallinnas teha. Õnneks oli huvijuht Marit muretsenud oma tuttavate kaudu eestlasest taanikeelse giidi, kelle juhendamisel me Tallinnas liikusime. Ja meigi saime Tallinna vanalinnast uusi huvitavaid teadmisi.

Kui meie oleme klassiekskursioonidel harjunud käima korrektselt paarikaupa ja tempos ning mitte lärmama, kui giid räägib, siis vabal maal on vabad kombed ning meie kultuuriruum erineb ikka oluliselt taanlaste omast. Aga üks klient ole kuningas ning Taani õpetajad ja suurem osa lastest olid ekskursiooniga väga rahul. Õhtuks jõudsime Ülenurme koolimajja, kus taanlased õhtustasid ning pärast seda korraldasime väikese tutvumisepeo. See oli juba noortepärane ning seal arenesid ka uued tutvused. Taanlased jäid ka ööbima meie koolimajja.

Järgmisel päeval pärast hommikusööki kooli sööklaas näitasime oma koolimajja ning siis suundusime Tartusse, kus õpetaja Karin tegi saksakeelse vanalinnatutvustuse. Kuna kõik noored aga kibelesid hamburgeri või šoppamise järele, siis tuli seda

Ülenurme 7.a klass koos Taani külalistega

neile ka võimaldada. Kohtusime uuesti lõunasöögilauas „Volga“ restoranis, et kahepäevasele kohtumisele punkt panna. Ning oligi aeg käes kurss Tallinna poole võtta, et õigeks ajaks lennukile jõuda.

Saime ka vastukülaskäigukutse järgmise

aasta aprilliks ning loodame Taani sõpradega juba Taanimaal kohtuda. Igatahes arenes sellest kohtumisest päris tihe kirjavahetus meie 7.a ja Taani laste vahel.

KARIN PEDA,
7.a klassi juhataja

BITTE SEHR, DANKE SCHÖN

Katrin, Anete, Paul Artur, Sten Erik, Jan-Samuel ja Rasmus võistlushoos

8.mail toimus Tallinnas Rahvusraamatukogus Tallinna Goethe Instituudi poolt korraldatud saksakeelne muusikavõistlus „Lautstart – deutschsprachige Superband gesucht!“, kus ka Ülenurme Gümnaasiumi 6. klassi tublid saksa keele õppurid osalesid. Alustasime saksa keele õpingutega alles eelmise aasta sügisel ja otsustasime, et hoolimata vähesest keeleoskusest konkureerime ikkagi

suurte ja tugevate saksakeelsete koolidega üle Eesti (Kadrioru Saksa Gümnaasium, Tallinna Saksa Gümnaasium, Toila Gümnaasium, Viljandi Paalalinna Gümnaasium, Rakvere Reaalgümnaasium jt).

Lisaks keeleoskusele oli tarvis ka esinemisjulgust, lauluhäält ning näitlejameisterlikkust. Samuti hinnati esinemisriietust. Osaleda võisid ainult

2–10-liikmelised ansamblid. Päev oli väga pikk, sest bändiproovid algasid juba hommikul. Laulda tuli mikrofoni, mis kahjuks natuke laste liikumist segas. Võisteldi kolmes vanusegrupis: lasteaiad, 1.–4. klass ning 5.–7. klass. Meil oli konkurente ka Tartu maakonnast Luunja Keskkooli ja Elva Gümnaasiumi võistkondade näol.

Meie tublid esinejad olid Anete Pleksner, Katrin Kello, Sten Erik Klaos, Paul Artur Timmusk, Rasmus Roonurm, Robin Kull, Jan Samuel Vogelainen, kes ei löönud verest välja ka väikeste apsakate ees. Kahjuks ei saanud osaleda tervislikel põhjustel Gerli Jušin.

Kindlasti vajavad siinkohal äramärkimist meie tublid abilised, kes õmblesid õpetaja Piret Saag-Pilti juhendamisel ühiseks riietuseks värvilised tikanditega lipsud ja vööd, kunstnik Kätlin Peetsalu, kelle suurepäraselt pilti me kasutasime, samuti suur aitäh abi eest õpetaja Toomas Laanele, meie kooli töömeestele Tarmole ja Reinole ning huvijuht Marit Raukile liikumise seadmise ees.

„Vielen Dank“ kõigile esinejatele julguse ja tubliduse eest ning „viel Erfolg und viele neue Erlebnisse“ uutel konkurssidel.

Me sel korral küll ei võitnud, aga uue kogemuse võrra oleme rikkamad.

KARIN PEDA,
Ülenurme Gümnaasiumi
saksa keele õpetaja